

کار نامه

اردشیر بابگان

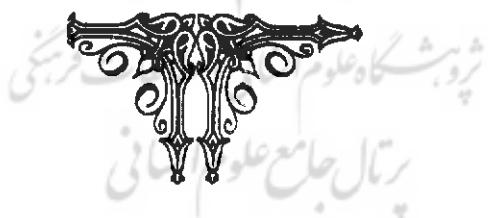
- ۲ -

(۱۵) ارتخیزیر، اسب، دو، اژ، بارگان، اردوان، کیه، په، روزی، هفتات، فرسنگ، بر، رفتن، هی، زین، گرفت، ایوک، خوت، وایوک، کمیزک، اپر، نشت، وراس، او، پارس، گرفت، ویه، اوشتاپ، هماک، رفت. (۱۶) وايتون، گویند، کو، اندر، شب، فراز، او، دیهی، مت. (۱۷) ارتخیزیر، ترسیت، کو، می، اگر، مردم، دیه، وینید، شناسوند، و گرفتار، کونوند، اندر، دیه، نی، بر، په، گوستکی، ی، دیه، وترت. (۱۸) افش، مت، دو، زن، نشتک، دیت. (۱۹) آن، زن، وانگ، گرفند، کو، می، ترس، ارتخیزیر، کی، ی، پاپکان، پی، عاز، تو خمک، ی، سasan، ناف، دارای. پالخاه، چیه، رست، هی، اژ، هر، ور،

(۱۵) اردشیر هم دو اسب از اسبهای اردوان که روزی هفتاد فرسنگ راه رفتدی زین کرد یکی خویشن و دیگری آن کمیزک بر نشته راه فارس بر گرفتند و به شتاب همی رفتد. (۱۶) چنین گویند که شب بدیهی فرا رسیدند. (۱۷) و اردشیر ترسید که هبادا (مگر) مردم ده دیده و بشناسند و گرفتار شوند به ده نرقه از کنار آن بگذشتند. (۱۸) و بعایی آمدند که دو زن نشته دیدند. (۱۹) آن زنان بانگ زدند که مدرس اردشیر کی پسر بابک از تخمه ساسان و نوه دارا پادشاه چه از هربدی رستی و کسی تورا

کس 'ی'، تو 'نی'، توبان 'گرفتن'، و 'اژت'، خوتایه 'ایران'، شهر 'وس'، سال 'ایامت'، کردن 'اوشتاپ' . تاک 'او'، دریایی 'وکیچ'، دریایی 'په'، چشم 'وینیت'، می 'ونر'، چیه 'کیت'، چشم 'او'، دریایی 'اوفتیت'، اژ 'دشمنان'، اپیسم 'بوی'. (۲۰) ارتخییر 'خورم'، بر 'بوت'، واژ 'آنود'، په 'اوشتاپ'، بر 'رفت'.

نتواند گرفتن و توباید سالهای بسیار پادشاهی ایران کنی بشتاب تا بدریا بررسی و چون دریا را بچشم دیدی مگذر که چون چشمت بدریا افتد از دشمنان ایمن شوی. (۲۰) اردشیر از این سخن خرم کشت و از آنجا شتابان برفت.

اپر ، آکاس ، بوتن ، ی ، اردوان ، از ،
وریگ ، ی ، ارتخستر ، اپاک ، کنیزک ،
و اوشتافتن ، ی ، اوی ، از ، پس ، ی ، اویشان

(۱) کی ، روز ، بوت ، اردوان ، کنیزک ، خواست
و کنیزک ، په ، گیواک ، نی ، بوت . (۲) ستوربان ، مت ،
او ، اردوان ، گوفت ، کو ، ارتخشیر ، اپاک ، دو ، بارک ،
ی ، شما ، نی ، په ، گیواک ، است . (۳) اردوان ، دانست
کو ، کنیزک ، ی ، من ، اپاک ، ارتخشیر ، وریخت ، رفت .
(۴) دکیش ، آکاسی ، از ، گنج ، اشنوت ، دیل ، اندرونک (۱۳)
کرت ؛ (گرفت) . (۵) افس ، اخترماران ، سردار ، خواست ،
و گوفت ، کو ، زوت ، بوی ، و ، بر ، تکیر ، تاک ،
آن ، وناسکار ، اپاک ، آن ، که ، (جه) (۱۴) ، ی ، روپیک
کتم ، گیواک ، رفت ، کی ، شائیم ، گرفتن . (۶) اخترماران

آگاه شدن اردوان از گریختن اردشیر با کنیزک

و شتافتن او از پی ایشان

(۱) چون روز شد اردوان کنیزک خواست و او بجای نبود .
(۲) ستوربان آمده باردوان گفت که اردشیر بادوباره شما بجای نیستند .
(۳) اردوان دانست که کنیزک با اردشیر گریخته اند . (۴) و چون
قضیه گنج شنید بس دلگیر شد . (۵) و سردار اختر شماران خواسته
گفت زود باش بنگر که این گذاهکار با آن روپیک بکجا رفته اند .

(۱۳) معنی درست این کلمه معلوم نیست

(۱۴) معنی و تلفظ این کلمه دانسته نیست .

سردار ، دمان (زمان؟) ، انداخت ، (۱۵) ، و په ، پسخو ، (پسخن) ، او ، اردوان ، گوفت ، کو ، ماه ، اژ ، کیوان ، و او هرام ، رفیت ، او ، هرمزد ، و تیر ، پتوست ، خوتای ، ی ، میان ، ی ، آسمان ، وس ، بلای (۱۶) ، ی ، متن ، (متر؟) ایستیت ، ۷) و ایتون ، پیتاک ، کو ، ارتخشیر ، و ریخت ، رفت ، افش ، روی ، (۱۷) او ، کوست ، ی ، پارس ، است ، واگر . تاک ، سه ، روز ، گرفن ، نی ، شایت ، پس ، اژ ،

و ما کی میتوانیم ایشان را گرفتن . ۶) سردار اختیار شماران زمان انداخته بپاسخ گفت که ماه از کیوان و بهرام دور شده به همز و تیر پیوسته و خدای (پادشاه) میان آسمان (خورشید؟) بس بالا آمده است . ۷) و چنین پیداست که اردشیر گریزان رفته و روی او بسوی پارس

(۱۵) «زمان انداخت» کویا تعبیر علمی و مقصود آنست که ملاحظه اوضاع فلکی کرد . و شاید «دمان» نام اصطلاح یا آلت دیگری بوده .

(۱۶) تلفظ و معنی این کلمه معلوم نیست و بهمین جهت معنی جمله نیز مبهم میباشد . مترجم انگلیسی مقصود از «پادشاه میان آسمان» کیوان دانسته و جمله را بدینسان معنی کرده که «روشنائی مهر بر کیوان چرییده» . ولی بعقیده ها اگر «خورشید» را که بزعم پیشینیان در فلك چهارم است «خدای میان آسمان» دانسته و جمله را چنین معنی کنیم که «خورشید بس بالا آمده است» بهتر است چه شاید صحیح کلمه «بالا» «بالست» و بجای «متن» یا «متر» «مت» بوده است .

(۱۷) این کلمه در اصل اسخه بشکلی است که باید «افرنگ» خواند ولی مترجم انگلیسی بدلات معنی بطوری که نوشته ایم تصحیح کرده .

آن ، گرفتن ، نی ، توبان . ۸) اردوان ، اندر ، دمان ، (زمان) . سپاه ، چهار ، هزار ، آراست ، راس ، او پارس ، بیی نی ، ارتخیل ، گرفت ، وکی ، نیمروز ، بوت ، او ، کیواک رسیدت ، کو ، راس ، ی ، پارس ، آنود ، وترت . ۹) افشن پورسیت ، کو ، آن ، دو ، آسوبار ، ی ، او ، این ، کوست روی ، داشت ، چیه ، زمان ، بر ، وترت . ۱۰) مرتومن کوفت ، کو ، بامداد ، کی ، خورشیت ، تیخ ، (نیز) اپر ، آورت ، ایتون ، چیگون ، بات ، ی ، آرتاک ، هوماناک ، بر ، ونشت ، اند . ۱۱) افshan ، ورکی ، ی ، وس ، ستپر ، از پس ، هماک ، دوبت ، ی ، از ، آن ، نیوکوکستر ، بوتن ، نی شایست . ۱۲) دانیم ، کو ، تاک ، نون ، وس ، فرنگ ، دمیک ، رفت ، افغان ، (اژنان) ، گرفتن ، نی ، توبان . ۱۳) اردوان ، همبونج (۱۸) ، نی ، پاییت ، واوشتافت . ۱۴) کی ، او ، اپاریک ، کیواکی ، مت ، از ، مرتومن ،

است و اگر تاسه روز او را نگیریم پس از آن گرفتن نتوانیم . ۸) اردوان در حال چهار هزار سپاه آراسته از پی اردشیر راه پارس گرفت و نیمروز بجهانی (به آبادی) رسید که راه پارس از آنجا می گذشت . ۹) پرسید که آن دو سوار که روی بدینسوی داشتند کی از اینجا گذشتند . ۱۰) مردم گفتند بامداد هنگامی که خورشید تیغ بر آورد ایشان چون باد تند از اینجا گذشتند . ۱۱) وبره (غرمی) بس سبز از پی ایشان همی دوید که بره نیکو تر ازان نتواند بود . ۱۲) و چنین میدانیم که تا کنون بسی فرنگها رفته اند و شما گرفتن ایشان نتوانید . ۱۳) اردوان دیگر نایستاده بشتمافت . ۱۴) و چون بجهانی (۱۸) معنی درست این کلمه معلوم نیست .

پورسیت کو، آن، دو، آسوبار، چیه، گاس، بر، وتر، اند.
 ۱۵) اویشان، گوقتند، کو، نیمروز، ایتون، چیکون، بات، آرناك، هماك، رفتند، افسان، درکی، هموار، هماك، رفت.
 ۱۶) اردوان، شکوفت، سهست، وکوفت، کو، انگار، کو، آسوبار، ی دوکانک، دایم، بر، آن، ورک، چیه، سریت، بوئن، اوش، اژ، دستوبر، پورسیت.
 ۱۷) دستوبر، کفت، کو، آن، فره، (خرة)، ی خوتایه، ی هانج، (هائز)، ۱۸) او بش، نی، رسیت، بر، اپایت، کو، بر، تازیم، شایت، کو، پیش، اژ، آن، فره، او بش، رسیت، شائیم، گرفتن، ۱۹) اردوان، اپاک، آسوباران، ساخت، اوشتافت.
 ۲۰) روز، دومیک، هفتات، فرسنگ، رفت، اند، افس، کاروانی، گروهی، او، پتیرک، مت.
 ۲۱) اویشان، گوفت، اند، کو، کیواک، پتیرک، بوت.
دیگر رسید از مردمان پرسید که آن دو سوار چه هنگام بر گذشتند.

۱۵) گوقتند نیمروز چون باد تنده همی رفتد و بره با ایشان همی رفت.
 ۱۶) اردوان شکفت ماند و بدستور گفت انگار که اندو سوار را می شناسیم این بره چه شاید بودن؟
 ۱۷) دستور گفت آن فره پادشاهی است که هنوز باردشیر نرسیده و باید بتازیم که شاید پیش از رسیدن آن اردشیر را توانیم گرفتن.
 ۱۸) اردوان با سواران سخت بتاخت.
 ۱۹) روز دوم هفتاد فرسنگ رفتند و بگروهی کاروانی رو برو آمدند.
 ۲۰) اردوان از ایشان پرسید که با آن دو سوار در کجا رو برو آمدید.
 ۲۱) مردم کاروان

(۱۹) معنی و تلفظ این کلمه درست معلوم نیست مترجم انگلیسی «هائز» خوانده و «هنوز» معنی کرده.

میان 'ی'، شما' و 'اویشان'، دمیک 'ی'، ویست ایوک'، فرسنگ'. (۲۲) افهان'، (ازمان)'، ایتون'، سهست'، کو'، ایوک'، اژ'، اویشان'. اسوباران'، ورک'، وس'، وژورک'، وچاپوک' اپاکش'، په'، اسپ'، نشت'، استیت'.. (۲۳) اردوان'، اژ'، دستوبر'، پورسیت'، کو'، آن'، ورک'، زیش'، اپاک'، په'، اسپ'، چیه'، نمایت'.. (۲۴) دستوبر'، گوفت'، کو'، انوشک'. بیت'، ارتخیلر'، فره'، کیان'، او بش'، رسیت'، په'، هیچ'، چارک'، گرفتن'، نی'، توبان'، پس'، خویش تن'، واسوباران'، رانچک'، می'، داریت'، وا سپان'، می' رپخینیت'. و تپاه'، می'، کنیت'، چارک'، ی'، ارتخیلر اژ'، آن'، در'، خواهیت'،

گفتهند میان شما و ایشان بیست و یک فرسنگ راه است. (۲۲) و ما چنین دیدیم که با یکی از سواران بره بزرک و چاپکی بر اسب نشسته بود. (۲۳) اردوان از دستور پرسید این بره که با یکی از ایشان بر اسب بوده چه نشان میدهد (بر چه دلالت دارد؟) (۲۴) دستور گفت بی مرک باشی فره کیان بار دشیر رسیده و با هیچ چاره (وسیله) گرفتن او نتوانیم پس خویشن و سواران رنجه مدارید و اسبانرا مرنجانید و تباہ نسازید و چاره اردشیر از در دیگر بخواهید.

(۲۰) در اصل نسخه «زک» است که باید «آن» خواندن لی مترجم انگلیسی «زکای» تصحیح و «دیگر» معنی کرده است.

اپر، فرستاتن، ی . اردوان، پوس، ی ،
خویش، اپاک، سپاه، او، پارس،
گرفتن، ی، ارتخستر .

(۱) اردوان، کیش، په، آن، آدونیک، اشنوت،
ایاز، وشت، واو، گیواک، نشت، ی خویش، مت . (۲)
وپس، اژ، آن، سپاه، گند، اراستک، اپاک، پوس، ی
خویش، او، پارس، گرفتن، ی، ارتخشیر، فرستیت . (۳)
و ارتخشیر، راس، ی، او، بار، دریایی، گرت . (۴) ایتون
چیگون، هماک، رقت، چند، مرت اژ، مرتومان، ی
پارس، کیه، اژ، اردوان، موستکر، بوت، اند، افshan،
هیر، و خواستک، وتن، ی خویش، پیش، ی، ارتخشیر،
داشت، ایوکانکیه، و فرمان، بورتاریه، پیتاکنیت .

فرستادن اردوان پسر خویش را با سپاه به پارس

برای گرفتن اردشیر

(۱) اردوان چون چنین شنید بازگشت و بنشتگاه خویش
آمد . (۲) و پس از آن سپاهی دلیر آراسته با پسر خویش ایپارس
برای گرفتن اردشیر فرستاد . (۳) اما اردشیر راه بکنار دزیا گرفت .
(۴) و چنانکه میرفت چند تن از مردمان پارس که از اردوان دل آزده
(مستکر) بودند مال و خواسته و تن خویش پیش اردشیر داشته یگانگی و
فرمانبرداری پیدا ساختند .